

[Køpke Christensen]

vis er studielederens ansvar, men skal godkendes af studienævnene, f.eks. om undervisningsplaner og rekvirering af undervisning. Og endelig skal fakultetsrådet udarbejde og godkende studieordningerne. Det var altså de problemer, ministeren mente der lå i det, og heri er Fremskridtspartiet ganske enig.

Derfor ønsker vi at bevare det oprindelige forslag. Det var jo indeholdt i forliget, og derfor skal fru Eva Møller være klar over, at det ændringsforslag vil vi stemme imod.

Derudover vil jeg sige, at vi er også meget chokerede over SF's bemærkninger i betænkningens bidraget. Vi vidste i grunden godt i forvejen, at man ønsker en centralisme, at man ikke ønsker en decentralisering. At man ikke har tillid til institutionerne kommer heller ikke bag på Fremskridtspartiet, men det har vi altså, og derfor er vi meget positive over for, at vi fik dette forlig igennem.

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Lad mig sige, at den ære, som hr. Rahbæk Møller viser min ringe person ved at sammenstille min demokratiopfattelse med fru Hanne Severinsens, er jeg bestemt ikke ked af. Når det drejer sig om nødvendigheden af, at personificerede ledere også må tage et ansvar efter at have fået udstukket en beslutningsramme af et kollegialt organ og derefter må stå til ansvar for beslutningerne, har jeg ikke noget demokratiopfattelsesproblem, hr. Rahbæk Møller.

Men jeg tror, at hr. Rahbæk Møller er kommet i den situation, at hr. Rahbæk Møller i et meget langt forløb er enig med alle vi andre om nødvendigheden af at kunne træffe beslutninger ude på institutionen, når tingene er kørt af sporet. Det er jo derfor, vi laver lovgivning, hr. Rahbæk Møller, det er jo ikke alle de steder, hvor det hele bare kører i olie og kører godt, at man skal trække loven frem og slå hinanden oven i hovedet med paragrafferne og sige: I denne situation skal man gøre sådan og sådan, det fremgår af § 15, stk. 3.

Nej, det er de steder, hvor tingene er kørt af sporet, at nogle skal stå til ansvar for at få tingene bragt op på sporet igen. Og hr. Rahbæk Møller kan da ikke have den opfattelse, at det skal være et organ på 17-18 medlemmer, der skal bringe tingene op på sporet i fællesskab. Her må man have én person, der har ansvaret for det.

Der er selvfølgelig mulighed for, når vi nu har givet de kollegiale organer den kompetence, som tilfældet er – det må hr. Rahbæk Møller jo også medgive os – at det rent faktisk er de kollegiale organer, som langt hen ad vejen udstikker alle retningslinjer, bl.a. bestemmelsesretten over økonomien, når det drejer sig om konsistorium.

Hr. Rahbæk Møller forsøger at bruge debatten i dag til at skabe en misstemning og mangel på arbejdsglæde ude på institutionerne, men jeg er i hvert fald glad for at kunne konstatere, at på trods af, at SF har valgt hængeskøjlen i denne sag, er man ude på institutionerne allerede i fuld gang med at indrette statutterne efter den nye lov. Man er i fuld gang med en ivrig diskussion om, hvordan man får udnyttet den nye lovs rammer, og det gælder på både studentere- og lærerside.

Jeg indrømmer, at SF's forvirring i denne sag også har gjort, at TAP'erne desværre stadig væk føler sig kaldet til at føre en meget heftig diskussion. Jeg må også sige, at hvis man kan tale om mangel på arbejdsglæde i denne sag, er det desværre i samarbejdet mellem Det Radikale Venstre, SF og Socialdemokratiet. Jeg synes nok, at man kunne have afsluttet det samarbejde betydelig bedre.

(Kort bemærkning).

Eva Møller (KF):

Foranlediget af Fremskridtspartiets ordfører, hr. Køpke Christensens bemærkninger, skal jeg sige, at jeg håbede at præcisere med mine bemærkninger, at Det Konservative Folkeparti tilsluttede sig alle de ændringsforslag, som undervisningsministeren havde stillet. Jeg tog ikke stilling til, hvad de øvrige partier gjorde, så jeg beklager, at denne misforståelse har indsneget sig.

Med hensyn til den øvrige del af debatten – specielt den del, hvor SF har deltaget – føler jeg også, at man med glæde er gået i gang med at udmønte loven ude på institutionerne. Man fornemmer, at der står et bredt flertal bag den nye styrelseslov, og at det lover godt for fremtiden. Man er jo generelt set altid glad, når vi kan samle brede flertal herinde.

Jeg har også fået mange positive tilkendegivelser om, at man rent faktisk har fornemmet, at flertallet ønsker at vise institutionerne tillid, at vi tror, at de er i stand til selv at løse deres